

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători –Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Vasilianov Anatoli, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

Vasilianov Anatoli Xxxx, născut la xxx xxx, originar din mun. xxx și domiciliat în mun. xxx str. xxxx, ap. xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 30.10.2017 - 30.01.2018 (prima instanță);
2. 10.04.2018 - 22.05.2018 (instanța de apel);
3. 02.07.2019 – 05.11.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 30 ianuarie 2018, Vasilianov Anatoli a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 25.10.2017, a fost adăugată parțial pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, prin sentință s-a soluționat și soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Vasilianov Anatoli, la data de 09.08.2016, aproximativ la ora 02:00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împreună și după o înțelegere prealabilă cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în timp ce se aflau în mun. Chișinău com. Colonița str. B. P. Hașdeu 3, au pătruns în automobilul de model „Toyota Rav 4” cu n/î xxx de unde pe ascuns au sustras o geantă în care se afla un notebook de model „Asus” la prețul de 3000 lei, bani în valută în sumă de 28000 euro, care conform cursului oficial de schimb valutar stabilit de BNM la data sustragerii a

constituit suma de 613026,4 lei, acte personale ce reprezintă: buletinul de identitate, pașaportul, actul de constatare românesc, ce aparține a părții vătămate Lupu Anatolie, prin ce i-a cauzat o daună materială în proporții deosebit de mari în sumă totală de 616026 lei.

Tot el, Vasilianov Anatoli, la data de 19.08.2018, aproximativ la ora 02:30, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împreună și după o înțelegere prealabilă cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în timp ce se aflau în mun. Chișinău, com. Colonița str. B.P. Hașdeu 3, au pătruns în automobilul de model „Volkswagen Touareg” cu n/î xxxx, de unde, pe ascuns au sustras bani în valută în sumă de 150 dolari SUA, care conform cursului oficial de schimb valutar stabilit de BNM la data sustragerii a constituit suma de 2963,15 lei, cauzându-i astfel părții vătămate Tăbăcaru Ion o daună materială în proporții considerabile.

Astfel, prin acțiunile sale, inculpatul Vasilianov Anatoli a sustras bunuri de la părțile vătămate Lupu Anatolie și Tăbăcaru Ion în sumă totală de 618 989,55 lei.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Vasilianov Anatoli în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere, cu cauzarea de daune în proporții mari.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Vasilianov Anatoli, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recalificarea acțiunilor lui Vasilianov Anatoli în baza art. 186 alin. (1) Cod penal.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- nu există la materialele cauzei nici o probă că Lupu Anatolie a avut 28000 euro în geanta sustrasă;

- în cadrul perchezițiilor efectuate la domiciliul și locul de muncă a lui Vasilianov Anatoli, nu au fost depistate careva sume bănești în euro sau acte de identitate ale familiei Lupu, prin urmare aceste percheziții confirmă declarațiile inculpatului și demonstrează nevinovăția lui;

- nu există probe care ar demonstra că după luna august 2016, inculpatul a făcut careva cumpărături valoroase sau cheltuieli exagerate. Dimpotrivă martorul acuzării Ursu Valeriu a confirmat că inculpatul nu a avut un comportament deosebit după august 2016, careva cumpărături scumpe nu a făcut, plus la aceasta a mai confirmat că în octombrie 2016 inculpatul a solicitat certificat privind salariul său pentru a contracta un credit, de asemenea a confirmat că a fost contactat de mai multe ori de bănci sau de companii de micro finanțare privitor la faptul dacă

Vasilianov Anatolii este angajat la SRL „Metal - Exim” și ce salariu are. Ar fi absurd ca să deții suma de 28000 euro și să contractezi credite;

- fiind audiată în ședință de judecată partea vătămată Tăbăcaru Ion a concretizat că prejudiciul nu este considerabil, dar după înțelegerea semnificației cuvântului considerabil a declarat că este o sumă bună pentru el. Așa formulare a părții vătămate permite solicitarea de excludere din învinuire a calificativului de pricinuire a prejudiciului în proporții considerabile în partea episodului dat;

- necătând la faptul că inculpatul nu recunoaște sustragerea sumei de 28000 euro de la Lupu Anatolie, dar recunoaște sustragerea sumei de 150 dolari SUA de la Tăbăcaru Ion, organul de urmărire penală a stabilit greșit echivalentul acestora în lei. Conform paginii web a BNM la 09.08.2016 cursul oficial al monedei euro era 21,89 lei iar al dolarului SUA 19,75 lei . Conform calculelor matematice 28000 euro la data 09.08.2016 constituia 612920 lei, iar 150 dolari SUA - 2962,5 lei, iar în învinuire figurează pentru euro 613026,4 lei și pentru dolari 2963,15 lei. Acest argument al apărării a fost lăsat fără aprecierea instanței;

- acuzarea nu a îndeplinit cerințele art. 96 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, care prevede că în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei trebuie să se dovedească mărimea daunei cauzate prin infracțiune;

- din materialele cauzei nu se demonstrează participarea la infracțiunile date a două persoane motiv din care urmează a fi exclus acest calificativ din învinuire;

- din explicațiile Plenului CSJ este cert că furtul din automobile nu poate fi calificat, cu calificativul prin pătrundere în locuință, de rând cu cel de mai sus adică de două persoane, urmează a fi exclus din învinuire de către instanța de judecată;

- faptul că în geanta sustrasă nu era suma de 28000 euro, este demonstrat prin lipsa la materialele cauzei a acțiunii civile.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, iar aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea probelor acumulate la cauza penală, apreciate corect, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a mai indicat că vinovăția lui Vasilianov Anatoli se dovedește integral prin întreaga sistemă de probe, materiale și documente anexate la dosar, cercetate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel.

În continuare, instanța de apel a analizat declarațiile inculpatului și le-a apreciat ca parțial corespunzătoare adevărului, și că din aceste declarații se atestă că inculpatul a pătruns în automobilul în speță cu intenția de comiterea a furtului,

Declarațiile în partea ce se referă la faptul că inculpatul nu recunoaște sustragerea sumei de 28000 euro, instanța de apel le-a apreciat critic, menționând că acestea sunt date cu scopul ca inculpatului să-și diminueze răspunderea penală, iar declarațiile inculpatului sunt combătute prin sistemul de probe care coroborează între ele.

Instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute argumentele apărării indicate în apel, deoarece din declarațiile părților vătămate, a martorilor, dar și din procesele-verbale de examinare și cercetare se deduce că inculpatul Vasilianov Anatoli a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal, și nicidecum infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal, or s-a dovedit incontestabil faptul sustragerii în proporții deosebit de mari.

Totodată, instanța de apel a indicat că declarațiile inculpatului Vasilianov Anatoli precum că în geanta sustrasă nu era suma de 28 000 euro nu sunt veridice, menționând în acest sens că acestea sunt în contradicție cu probele părții acuzării, și anume cu declarațiile părții vătămate Lupu Anatolie, martorilor Lefter Aurel, Lupu Vlad și Orlovskii Vladislav, care fiind preîntâmpinați de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționate false, și depunând jurământul prevăzut de art.108 Cod de procedură penală, au relatat consecutiv instanței circumstanțele, potrivit cărora Lefter Aurel a confirmat faptul că la data de 08.08.2016 a transmis lui Lupu Anatolie cu împrumut suma de 28000 euro, iar Lupu Anatolie a relatat că a lăsat suma respectivă în geanta bărbătească aflată în automobilul de model „Toyota Rav 4” cu nr. de înmatriculare xxxx, condus în acea zi și seară în continuare de către martorul Orlovschi Vladislav, care a întâlnit la Aeroportul Chișinău pe fiul părții vătămate Lupu Anatolie, pe Lupu Vlad, și pe care l-a adus cu autoturismul acasă în s. Colonița, după care autoturismul menționat a fost parcat în s. Colonița în fața blocului de locuit în care locuiește martorul Orlovschi Vladislav.

Mai mult, instanța de apel a notat că în circumstanțele în care geanta bărbătească și notebookul de model „Asus” sustrase de la partea vătămată Lupu Anatolie, în cursul urmăririi penale au fost depistate la inculpatul Vasilianov Anatoli, iar declarațiile părții vătămate și martorilor Lupu Vlad și Orlovschi Vladislav, au fost apreciate ca veridice, sustragerea banilor în sumă de 28000 euro de către inculpatul Vasilianov Anatoli, se consideră a fi dovedită.

În același sens, instanța de apel a indicat că declarațiile inculpatului și poziția apărătorului inculpatului anunțate în ședința de judecată cu privire la nerecunoașterea vinei în această parte a acuzării, sunt apreciate ca metoda de apărare, ca încercarea inculpatului de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta ilicită comisă, cu încercarea creării unei situații procesuale mai favorabile pentru inculpat, în scopul ușurării situației acestuia.

De asemenea, instanța de apel a respins și argumentul din apel, că sustragerea din autoturism nu reprezintă calificativul agravat a infracțiunii „*sustragerea prin pătrundere*”, specificând în acest sens că autoturismul este dotat cu mecanisme de închidere și cu sistema de alarmă, care îngrădesc și împiedică accesul liber a făptuitorului în interiorul autoturismului, care conform destinației sale apriori este destinat nu numai pentru transportarea proprietarului (posesorului), cât și pentru păstrarea în caz de necesitate a bunurilor materiale ale acestora.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel a indicat că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77, 84 Cod penal și de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor similare celei vizate în speță, de comportamentul acestuia de până la comiterea infracțiunii și după aceea, de faptul că, nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și corect a stabilit că pedeapsa echitabilă, proporțională cu gravitatea faptei comise este închisoarea.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Vasilianov Anatoli, care indică temeiul pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei instanței de apel, și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului Vasilianov Anatoli să fie recalificate în baza art. 186 alin. (1) Cod penal.

În argumentarea recursului, recurentul invocă aceleași argumente invocate în cererea de apel, descrise la pct. 2 a prezentei decizii, precum și că:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- declarațiile inculpatului nu au fost combătute cu careva probe pertinente și concludente, deci instanța urmează să le aprecieze ca veridice;
- materialele cauzei penale nu confirmă învinuirea adusă inculpatului și instanța a ignorat toate contradicțiile declarațiilor părților vătămate cât și a martorilor, iar toate dubiile au fost interpretate în favoarea acuzării ce a generat emiterea unei sentințe de condamnare neîntemeiate.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, și menționează că judecând cauza, instanțele inferioare, just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, și corect au încadrat acțiunile făptuitorului, iar instanțele ierarhic inferioare, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au verificat, s-au pronunțat și au apreciat fiecare probă din punct de vedere al

pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, indică că din conținutul recursului se evidențiază că recurentul, de fapt își motivează contestația, exclusiv, prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conducându-se de dispozițiile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul invocă ca temei de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că nu au fost întrunite elementele infracțiunii

Verificând materialele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că se confirmă incidența temeiul de recurs neinvocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma aspectelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma

cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

Colegiul penal lărgit, analizând partea descriptivă a deciziei instanței de apel (f.d. 42-46, vol. II) atestă că instanța de apel contrar cerințelor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Vasilianov Anatoli (f.d. 13, vol. II) descrise și în pct. 2 a prezentei decizii și nu a examinat astfel chestiunile esențiale supuse atenției sale, cum ar fi:

„- necătând la faptul că inculpatul nu recunoaște sustragerea sumei de 28000 euro de la Lupu Anatolie, dar recunoaște sustragerea sumei de 150 dolari SUA de la Tăbăcaru Ion, organul de urmărire penală a stabilit greșit echivalentul acestora în lei. Conform paginii web a BNM la 09.08.2016 cursul oficial al monedei euro era 21,89 lei iar al dolarului SUA 19,75 lei. Conform calculelor matematice 28000 euro la data 09.08.2016 constituia 612920 lei, iar 150 dolari SUA - 2962,5 lei, iar în învinuire figurează pentru euro 613026,4 lei și pentru dolari 2963,15 lei. Acest argument al apărării a fost lăsat fără aprecierea instanței”.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal lărgit reține că din conținutul părții descriptive a deciziei atacate (f.d. 42-46, vol. II), rezultă că instanța de apel contrar prevederilor art.101, 414 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză și nu s-a expus asupra acestui motiv invocat în apel și nu a întreprins toate măsurile de a elucida circumstanțele esențiale.

Totodată, se reține că deși în apelul declarat s-a invocat și motivul că: *„din explicațiile Plenului CSJ este cert că furtul din automobile nu poate fi calificat, cu calificativul prin pătrundere în locuință”*, instanța de apel în decizia sa, în pct. 52

(f.d. 44, vol. II), se expune superficial, fără o motivare clară, referindu-se doar la noțiunea generală de „*sustragerea prin pătrundere*”.

În același context, Colegiul penal atestă că în apelul declarat s-a mai menționat și argumentul că în speță: „*se demonstrează că suma de 28000 euro nu era în geanta părții vătămate, or partea vătămată Lupu Anatolie nu a înaintat acțiune civilă, or sustragerea unei sume atât de importante ar urma să genereze o reacție de recuperare nu de pasivitate*”, însă instanța de apel în decizia adoptată, nu a examinat această chestiune esențială supusă atenției sale, nici în urma verificării materialelor cauzei penale și nu a întreprins toate măsurile necesare pentru a elucida toate circumstanțele cauzei pentru justa soluționare a cauzei, fiind omis să se concretizeze acest aspect important la audierea părții vătămate Lupu Anatolie în instanța de apel (f.d. 22, vol. II),

Astfel, anume asupra acestor motive invocate în apelul declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Vasilianov Anatoli, instanța de apel nu s-a pronunțat, sau s-a pronunțat superficial fără o argumentare cuvenită.

Totodată, Colegiul penal lărgit mai invocă că instanța de apel a menținut o sentință cu calificare contradictorie, fiind calificate acțiunile inculpatului Vasilianov Anatoli în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, ce prezumă proporții deosebit de mari, dar în sentință s-a indicat proporții mari (f.d. 244 verso, vol. I), ce nu poate fi acceptat de instanța de recurs ordinar.

În acest sens, se notează că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

De asemenea, în hotărârea CtEDO în cauza Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, se reține că noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, **să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale.**

În consecință, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a adoptat o decizie de menținere a sentinței de condamnare a inculpatului Vasilianov Anatoli în baza de art. 186 alin. (5) Cod penal, printr-o motivare superficială, fără a clarifica aspectele esențiale descrise supra, și a lăsat fără o argumentare cuvenită motivele invocate în apelul declarat, prin ce a fost afectată soluția adoptată, or aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și astfel recursul declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Vasilianov Anatoli urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

7. Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate în prezenta decizie, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Vasilianov Anatoli, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018 în cauza penală privindu-l pe **Vasilianov Anatoli Xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **05 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor